

عنوان مقاله:

ارزیابی آسایش صوتی کاربران در بسترهای شهری

محل انتشار:

فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره 16، شماره 5 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده‌گان:

محسن فیضی - دانشیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت ایران

علیرضا منعام - فوق دکتری معماری از دانشگاه فنی برلین، آلمان (مسئول مکاتبات).

ندا قاضی زاده - فوق دکتری معماری از دانشگاه فنی برلین، آلمان

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: یکی از عوامل موثر در طراحی فضای باز عمومی شهری، توجه به آسایش صوتی کاربران بسترهای شهری تهران می‌پردازد و راهکارهای افزایش آن را ارایه مینماید. روش بررسی: با برداشت میدانی در ۳۰ نقطه‌ی بسترهای ملت، ساعی، لاله، شهر و بعثت، تراز معادل، تراز بیشینه و کمینه‌ی صدا و ترازهای آماری ۱۰، ۵۰ و ۹۰ و محاسبه گردید. بر اساس میزان و کیفیت صوت از منظر کاربران احساس، آسایش صوتی مورد ارزیابی قرار گرفت. هم چنین بر اساس مشاهدات میدانی اطلاعات محیطی و جغرافیایی پیرامون کاربران برداشت شد. یافته‌ها: اندازه گیری میدانی نشان داد تراز معادل صدا در تمامی نقاط بسترهای بالاتر از ۶۳ دسیبل می‌باشد که بالاتر از حد استاندارد محیط زیست ایران (۵۵ دسیبل) است. تفاوت‌های میزان صوت اندازه گیری شده با احساس آسایش صوتی کاربران، بیانگر این است که تراز معادل صدای اندازه گیری شده با احساس آسایش صوتی کاملاً همسو نمی‌باشد و متاثر از کیفیت صوت و ادراک صدایی مستقل است. بحث و نتیجه گیری: در ارزیابی آسایش صوتی در بستانهای شهری، دو عامل کمی صوت و ادراک آسایش صوتی می‌باید توأم مورد سنجش قرار گیرند. در این میان به میزان آرامش صدایی پیرامونی و نوع ترجیحات شخصی و منابع صوتی پیرامون کاربران، به عنوان عامل اصلی موثر در نارضایتی نیز باید توجه شود.

کلمات کلیدی:

آسایش صوتی، تراز معادل صدا، بسترهای شهری

لينك ثابت مقاله در پايكاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1289286>
